

utilfredse med Resultatet. Der var og er sikkert endnu — det kan ikke være forandret — indenfor de amerikanske politiske Partier stor Interesse for at faa denne Sag løst paa en saadan Maade, at Amerika kan blive ligestillet i alle Henseender med de europæiske Lande, og det vil neppe være muligt at faa Handelsforbindelserne i Orden, hvis man ikke hurtigst muligt faar en Ordning paa de internationale Forhold. Jeg tror saaledes, at der er nærmest indenrigspolitiske Motiver bagved det, der hidtil er sket i Amerika ved Udsættelsen af Tilslutningen til Folkenes Forbund, og jeg anser det for mest sandsynligt, at man alligevel vil se, at Amerika inden lang Tid — maaske med Reservationer — vil være et Medlem af Folkenes Forbund. Jeg for mit Vedkommende vil lægge stor Vægt paa, om Folkenes Forbund fra først af eller i alt Fald hurtigst muligt kan blive et Forbund, der omslutter alle Lande, og derfor har jeg omtalt de Lande, der hidtil ikke har kunnet eller villet slutte sig til, og deres Stilling lidt udførligt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Organisationen af Folkenes Forbund har foregaaende Talere trukket Linierne for denne Organisations Former op, og jeg kan fuldt ud give min Tilslutning til, at den er alt andet end demokratisk og i Virkeligheden ikke tiltalende. Men paa dette Omraade forventer jeg, ligesom foregaaende Talere, at det vil være muligt at foretage Forandringer, saaledes at der for dette vigtige Verdensforbund, som det forhaabentlig vil blive, kan findes en Organisationsform, der svarer til det Formaal, det har, at faa Samarbejde og Fællesskab i Stand mellem Landene.

Selv om der saaledes er visse Forhold, man finder lidet tilfredsstillende i Folkeforbundets Organisation, saa er der visse Bestemmelser i Forbundstraktaten, som jeg for mit Vedkommende tillægger overordentlig stor Betydning. Og den Artikel i Traktaten, jeg tillægger særlig stor Betydning, er Artikel 8, som omhandler Militærudgifternes Nedsættelse. Det er nemlig karakteristisk ved denne Artikels Indhold og Udtryk, at den som Helhed kun taler om Indskrænkning af Militærudgifterne. Der har sikkert hos de Mennesker, der i sin Tid vedtog den, været en levende Følelse af, at det gjaldt om at faa nedsat Militærudgifterne rundt om i Verden. Og det er jo ikke ubekendt for noget Medlem af dette Ting, at det altid har været stærkt hævdet fra Socialdemokratiets Side

i Danmark og andre Lande, at det er Vejen, man maa frem, man maa naa til, at Militærudgifternes frygtelige Byrde paa Landene bliver lettet betydeligt, baade fordi de økonomisk tynger saa stærkt, men ogsaa fordi de i sig selv indeholder en meget betydelig Fare for krigerske Forviklinger mellem Landene. Nu findes der i Artikel 8 Bestemmelser, hvis utvetydige Hensigt er at søge tilvejebragt en Indskrænkning af Militærudgifterne rundt om i Landene. Det kan neppe antages, at denne Artikel har specielt tænkt paa de smaa Lande. Jeg vil antage, at man ved dens Affattelse nærmest har tænkt paa de større Lande, og dens Form viser da ogsaa, at man har forudsat, at de Lande, for hvis Vedkommende der var Tale om at fremtvinge Indskrænkning i Militærudgifterne, eventuelt vilde modsætte sig en saadan Indskrænkning og eventuelt vilde forlange mere. Artiklens hele Indhold er paa dette Punkt affattet saaledes, at man skal kunne trykke disse Ønsker fra saadanne eventuelle Stormagters Side ned, saaledes at de i Virkeligheden faar en Indskrænkning af deres Militærudgifter. Hvordan de smaa Landes Stilling vil blive ved denne Artikels Virkninger, er det naturligvis umuligt at sige noget bestemt om nu, men jeg tror dog, at jeg til Beroligelse for de Mennesker, ogsaa Medlemmer af dette Ting, som mener, at der kan blive stillet bestemte Krav til Landet om at opretholde et Minimum af militært Apparat, tør sige, at det foreligger der i alt Fald intet om i Artiklen. Der tales kun om Indskrænkninger. Der tales kun om, at der skal fastsættes Maksima for Rustningernes Størrelse, der tales ikke om, at der skal fastsættes Minima. Og naar der henvises til, at saadanne Grænser for Rustningernes Størrelse skal fastsættes „efter Landenes geografiske Beliggenhed og særlige Forhold“, er der vel neppe for den, der læser hele Traktaten igennem, nogen Tvivl om, at dette netop er tænkt som en Indrømmelse til de Lande, der vil forlange mere Militærvesen, end det muligvis var Forbundets Hensigt at give dem Lov til at have, ikke som et Paabud, der vil kunne tænkes anvendt til at tvinge mindre Stater til at have mere Militærvesen.

I den Forbindelse maa jeg maaske have Lov til at sige til det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh), at efter min Mening vil det ikke være nødvendigt for Danmark helt at indstille sine egne Betragtninger over, hvorledes vort Militær-